

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

č. j. Zin 112/2020 – 13

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **R. M.**, narozeného XY, bytem XY, ID DS XY (dále jen „žadatel“), ze dne 22. 6. 2020, v řízení sp. zn. Zin 112/2020,

takto:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona se žádost žadatele **odmítá** v části bodu 5) žádosti, v němž požaduje „*zaslání kopie takové skutečnosti, písemnosti či podnětu konkrétních spisových materiálů a to včetně těch, kdy spisové materiály byly založeny a evidovány na základě mého podnětu*“, neboť se v této části jedná o informace spadající do rozhodovací činnosti soudů.

Odůvodnění:

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 22. 6. 2020 žádost o informaci sp. zn. Zin 112/2020 v následujícím znění:

„V souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů žádám o poskytnutí následujících informací:

- 1) Tímto povinný subjekt žádám, aby mi byla poskytnuta informace v jakých spisových materiálech evidovaných u povinného subjektu jsou vedeny mé osobní údaje.*
- 2) Žádám, aby mi bylo sděleno, pod jakými čísly jednacími či spisovými značkami jsou zaevidované spisové materiály ve kterých jsou vedeny mé osobní údaje.*
- 3) Žádám, aby mi byla poskytnuta informace, čeho se týkají konkrétní spisové materiály ve kterých jsou vedeny mé osobní údaje.*
- 4) Žádám, aby mi byla poskytnuta informace jak byly konkrétní spisové materiály ve kterých se nachází mé osobní údaje ukončeny a také aby mi byla zaslána kopie písemnosti, kterou byly konkrétní spisové materiály ukončeny.*
- 5) Žádám, aby mi bylo sděleno na základě jaké skutečnosti, písemnosti či podnětu byly konkrétní spisové materiály založeny a evidovány, včetně zaslání kopie takové skutečnosti, písemnosti či podnětu konkrétních spisových materiálů a to včetně těch, kdy spisové materiály byly založeny a evidovány na základě mého podnětu.*
- 6) Žádám o zaslání kopie spisového přehledu všech konkrétních spisových materiálů, ve kterých se nachází mé osobní údaje.*

Na závěr si dovolím uvést, že tato žádost není myšlená jako žádost o nahlížení do spisu dle ust. § 38 správního řádu, kdy nežádám o kompletní spisové materiály a proto tato žádost o část správních spisů musí být posouzená podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, což může též „neúčastník“ daných spisů. Na toho se však vedle omezení přístupu k informacím obsažených ve správním spisu podle § 38 odst. 6 správního řádu uplatní další omezení práva na informace podle zák. č. 106/1999 Sb. (zejm. ochrana osobních údajů).

Chápu tedy, že chráněné části správního spisu budou před poskytnutím „neúčastníkovi“ anonymizovány. (např. jména, příjmení, datum narození, bydliště atd.)

V takové žádosti o informace se pak lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2006, č. j. 8 As 34/2005 – 76: „Pokud žalobce požadoval kopii rozhodnutí jako celku, pak nevyloučil žádný z údajů v něm obsažených jako takový, který nepožaduje. Úvaha stěžovatele (povinného subjektu) o tom, že žádost o kopii určitého rozhodnutí ze správního spisu není žádostí o informaci o skutečnostech v rozhodnutí obsažených, ale žádostí o nahlédnutí do spisu, není důvodná. Žalobce nepožadoval nahlédnutí do spisu, ale domáhal se informací obsažených v jediném konkrétním rozhodnutí, které ve své žádosti zcela přesně specifikoval. Taková žádost ostatně odpovídá situaci, kdy žadatel nemůže znát detailně obsah požadovaného rozhodnutí.“

Z tohoto rozsudku totiž lze jednoznačně dovodit, že pokud žadatel požádá o zcela konkrétní dokument z obsahu správního spisu, nemůže správní orgán tuto žádost vyhodnotit jako žádost o nahlížení do spisu, neboť žádost o určitý dokument není žádostí o kompletní správní spis.

Požadované informace mi prosím zašlete prostřednictvím datové schránky.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Povinné subjekty ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona „neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.“

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

Předmětem části žádosti sp. zn. Zin 112/2020 je mj. požadavek na poskytnutí „zaslání kopie takové skutečnosti, písemnosti či podnětu konkrétních spisových materiálů a to včetně těch, kdy spisové materiály byly založeny a evidovány na základě mého podnětu“. Žádost tedy v této části směřuje k poskytnutí textu dovolání samotného žadatele ve věci projednávané senátem trestního kolegia Nejvyššího soudu pod sp. zn. 3 Tdo 1627/2018, dále textu žadatelova návrhu, jímž bylo příslušným senátem trestního kolegia Nejvyššího soudu zahájeno v jeho věci soudní řízení o přezkumu příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního

provozu sp. zn. 4 Pzo 2/2019, a konečně také k zaslání textu nyní tímto projednávané žádosti sp. zn. Zin 112/2020, neboť i tato žádost dne 22. 6. 2020 iniciovala vznik spisové dokumentace, která obsahuje osobní údaje žadatele.

Jestliže v posledním případě, u aktuálně projednávané žádosti podané podle informačního zákona, se jedná o podnět (požadavek), který inicioval správní řízení v agendě informačního zákona, pak na tento dokument se nevztahuje výluka daná § 11 odst. 4 b) informačního zákona, a je žadateli de facto formou úplné citace v úvodu tohoto rozhodnutí poskytnut (ostatně je i zavedenou správní praxí povinného subjektu texty žádostí o informace citovat, a to jak v textu rozhodnutí, tak i v případě „kladného“ poskytování informací, odkládání žádostí pro nedostatek působnosti i u odkazů na zveřejněnou informaci). V obou zbylých případech, kde se nejedná o správní činnost soudu, ale o požadavek na poskytnutí dokumentů ze soudních řízení, se žadatel domáhá poskytnutí informací, které jednoznačně spadají do rámce rozhodovací činnosti soudu.

Žádost tedy v této části, týkající se požadavku na poskytnutí dokumentů, jež iniciovaly zahájení soudního řízení ve věcech sp. zn. 3 Tdo 1627/2018 a sp. zn. 4 Pzo 2/2019, směřuje k poskytnutí informace, kterou s odkazem na § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona Nejvyšší soud neposkytuje.

Povinný subjekt se přitom nebrání poskytování informací o výsledcích rozhodovací činnosti, která musí být zcela pod veřejnou kontrolou, avšak v souladu s § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona neposkytuje informace o samotném průběhu rozhodovací činnosti, která k závěrečnému rozhodnutí vedla. Odkazuje přitom nejen na samotné striktní znění zákona, ale též na nález Pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10, které dne 30. března 2010 rozhodlo o změně původního znění § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona, ze kterého vypustilo (zrušilo) původně začleněné slovo „pravomocných“. V předmětné části zákona tak Plénum Ústavního soudu rozšířilo práva žadatelů na poskytnutí i nepravomocných rozsudků ze strany povinných subjektů, avšak ponechalo zákonným neposkytnutí dalších informací z předchozího průběhu soudního řízení, resp. rozhodovací činnosti soudů.

K neposkytování informací z rozhodovací činnosti soudu na základě informačního zákona poukazuje povinný subjekt také na následující citaci z rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2020, sp. zn. 29 A 170/2017 (zvýraznění doplněno povinným subjektem):

*„17. K meritu věci lze uvést následující. Právo na informace je garantováno zejména v čl. 17 Listiny základních práv a svobod, ale také v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. **Tato práva nejsou bezbřehá a absolutní, ale naráží na určitá omezení a limity.** Legitimní omezení práva na informace stanoví čl. 17 odst. 4 Listiny, podle něhož svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Obdobně čl. 10 odst. 2 Úmluvy stanoví, že výkon těchto svobod (svobody projevu a práva na informace), protože zahrnuje povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům*

a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci. /.../

18. Výjimky, na jejichž základě povinné subjekty neposkytnou požadované informace vůbec nebo jejich poskytnutí mohou omezit, obsahuje zejména § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím. /.../

24. /.../ **Je naprosto běžné, že soudy neposkytují v režimu práva na informace obsah návrhů na zahájení řízení před rozhodnutím o nich, a i později se lze s obsahem takových podání seznámit spíše formou rozhodnutí, v němž je obsah návrhu rekapitulován.** Uvedené zcela jednoznačně míří na to, aby nemohlo dojít k ovlivňování soudců, vyvíjení tlaku na ně, jak mají v dané věci rozhodnout. **Kontrola jejich práce je možná posléze, cestou poskytnutí soudního rozhodnutí.** Pokud měl žalobce zájem kontrolovat kvalitu práce ministra spravedlnosti, postačilo by mu k tomu konečné rozhodnutí Nejvyššího soudu o předmětné stížnosti, příp. poskytnutí textu stížnosti poté, co o ní žalovaný rozhodl.

25. V této souvislosti lze připomenout závěry zdejšího soudu obsažené v rozsudku ze dne 7. 12. 2016, č. j. 29 A 133/2015-112. Dlužno uvést, že v této věci Ústavní soud jako povinný subjekt neposkytl požadované informace o asistentu soudce s odkazem na § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy zákaz poskytovat informace o rozhodovací činnosti soudů s výjimkou rozsudků. Zdejší soud v tehdy projednávané věci konstatoval, že **smyslem tohoto omezení práva na informace je chránit nezávislost a nestrannost soudní moci.** Soudy jsou zvláštními orgány státu, jejichž ústavně garantovanou vlastností má být též jejich nezávislost a nestrannost, a to ve vztahu ke konkrétním osobám, ale též veřejnému mínění a zejména pak vůči státu samotnému. Jen dostatečnou ochranou jejich nezávislosti a nestrannosti může být garantována ochrana občanů před riziky autoritativního režimu nebo třeba před vmanévrováním soudu do účasti na veřejném lynči. Za tím účelem je tedy právo veřejnosti na přístup k informacím z činnosti soudů v konkrétních případech omezeno. **Vůle zákonodárce je přitom v tomto ohledu zcela zřejmá, jiné informace o rozhodovací činnosti soudů než ty, které jsou obsaženy v soudních rozhodnutích, povinné subjekty nemohou žadatelům poskytnout.**

28. Soud tak má za to, že odmítnutí žádosti o informace bylo opodstatněné. Odůvodnění napadeného rozhodnutí **včetně poukazu na nezbytnost jednotného rozhodování, což je jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů, ob stojí.** /.../ Jak totiž již bylo uvedeno, tvrzená snaha o kontrolu práce ministra spravedlnosti mohla být stejně dobře naplněna i jinak.“

Důvod k prolomení zavedené praxe povinného subjektu neposkytuje ani skutečnost, že informace, které v projednávaném případě odmítá poskytnout, požaduje přímo účastník (strana) řízení. Naopak by pro neposkytnutí daných informací mohlo přisvědčit i to, že se jedná o osobu, která požadovanými informacemi z povahy věci už jistě disponuje (či v minulosti bezpochyby disponovala). Proto povinný subjekt dochází taktéž k závěru, že v této části není právo na informace uplatňováno v souladu s jeho ústavním vymezením v článku 17 Ústavy, tedy jako politické právo, které slouží mj. k veřejné kontrole soudní moci.

Povinný subjekt zároveň konstatuje, že žádost v souladu s žadatelem nepovažuje za žádost o nahlížení do spisu. K textu žadatelovy žádosti, kde odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2006, č. j. 8 As 34/2005 – 76, je nicméně možno dodat, že tento rozsudek se vztahuje k problematice nahlížení do správních spisů, nikoli k pravidlům, za jakých je umožňováno nahlížení do spisů vedených ve věcech „rozhodovací činnosti soudů“.

Nicméně, tuto poznámku činí povinný subjekt pouze v rámci jakési „osvěty“, v daném případě je totiž taková poznámka irelevantní z toho důvodu, že procesní spisy v předmětných věcech se nyní už u Nejvyššího soudu nenacházejí. Mimochodem, aktuální údaje o pohybu procesních spisů může žadatel průběžně získávat z aplikace spravované Ministerstvem spravedlnosti InfoSoud.

Informace, jejichž poskytnutí je výrokem tohoto rozhodnutí odmítnuto, se u Nejvyššího soudu aktuálně nacházejí v tzv. pomocném spise, který pro svá jednotlivá trestní řízení vede. Pomocný spis Nejvyššího soudu je upraven v Kancelářském a spisovém řádu Nejvyššího soudu (dále jen „KSŘ“), který je dostupný v aktualizované verzi ze dne 1. 2. 2019 z následujícího odkazu:

[http://www.n soud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/288974FD3B99E1F1C1258518003D7049/\\$file/Kancel%C3%A1%C5%99sk%C3%BD%20a%20spisov%C3%BD%20%C5%99%C3%A1d%20-%20%C3%BApn%C3%A9%20zn%C4%9Bn%C3%AD.pdf](http://www.n soud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/288974FD3B99E1F1C1258518003D7049/$file/Kancel%C3%A1%C5%99sk%C3%BD%20a%20spisov%C3%BD%20%C5%99%C3%A1d%20-%20%C3%BApn%C3%A9%20zn%C4%9Bn%C3%AD.pdf)

KSŘ definuje pomocný spis jako spis založený NS, do kterého NS zakládá dokumenty uvedené v § 73 tohoto řádu. Podle uvedeného ustanovení se „do pomocného spisu občanskoprávního a obchodního kolegia v dovolací agendě se zejména zakládá:

- a) fotokopie originálu překládací zprávy, na níž bylo otištěno podací razítko soudu,
- b) fotokopie (stejnopisy) originálů rozhodnutí nižších stupňů, o nichž je jednáno,
- c) fotokopie (stejnopis) podaného opravného prostředku a vyjádření k němu,
- d) informační dopis s doručenkami, informační dopis při změně senátu,
- e) originál žádosti o výpis z Centrální evidence obyvatel (dále jen „CEO“) a originál výpisu z CEO, pokud vedoucí kanceláře nebo dozorcí úředník v rámci doručování informačního dopisu žádal o výpis z CEO,
- f) rešerše vyhotovená ze spisu soudu prvního stupně,
- g) kopie procesního rozhodnutí (rozhodnutí o procesním nástupnictví, odkladu vykonatelnosti apod.) podepsaná soudcem (protokol o hlasování, originál procesního rozhodnutí s doručenkami a referát soudce se žurnalizuje do spisu soudu prvního stupně),
- h) kopie konečného rozhodnutí soudu podepsaná soudcem,
- i) závěrečný referát s doručenkami (vrácení spisu, zaslání rozhodnutí do datové schránky soudům nižších stupňů),
- j) rozhodnutí o přidělení věci podle čl. 4 odst. 2 jednacího řádu,
- k) písemnosti týkající se tzv. kompetenčních sporů podle čl. 7 jednacího řádu,
- l) rozhodnutí předsedy soudu podle § 15 odst. 1 o. s. ř.,
- m) kopie žádosti o výpis z CEO, pokud si o výpis žádá soudce nebo asistent; originál žádosti o výpis z CEO a výpis z CEO se zakládá do spisu soudu prvního stupně,
- n) technický datový nosič (CD) s obsahem spisu zachyceným v elektronické podobě ve věcech předkládaných soudním exekutorem,
- o) po vyřízení věci další došlé písemnosti (žádost Ústavního soudu o vyjádření k ústavní stížnosti, rozhodnutí Ústavního soudu), kopie platebního poukazu, kopie záznamu o složení v případě zaplacení soudního poplatku, kopie sdělení o pohledávce v případě, že se soudní poplatek vymáhá apod.,
- p) případně další písemnosti vložené do spisu na základě pokynu předsedy senátu.“

Nahlížení do spisu pak upravuje § 115 odst. 2 KSŘ: „U NS je možné nahlížet do procesních spisů, do pomocných spisů NS se nenahlíží.“

V souladu s výše uvedeným Nejvyšší soud jako povinný subjekt musí podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. a) informačního zákona též postupovat podle § 2 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, tedy dbát o to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt již opakovaně (resp. vždy) v obdobných případech žádostí o poskytnutí textů dovolání fyzických a právnických osob, obecně jakýchkoli návrhů na zahájení řízení, která spadají do působnosti Nejvyššího soudu, vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebyl ani v tomto případě důvod se od takové praxe vyřizování žádostí podle informačního zákona odchýlit.

Na základě zákonné výjimky z poskytování informací o rozhodovací činnosti soudu i z důvodu zachování jednotné praxe a předvídatelnosti rozhodování povinného subjektu, tak povinnému subjektu nezbylo, než žádost částečně odmítnout podle § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona.

Poučení: Proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů od dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Ke zbývajícím částem žádosti o informace, tedy s výjimkou informací, o jejichž odmítnutí poskytnutí rozhodl povinný subjekt výše uvedeným výrokem, poskytuje povinný subjekt informace formou následujícího sdělení a zasílaných příloh.

K osobě žadatele eviduje povinný subjekt následující řízení („v jakých spisových materiálech evidovaných u povinného subjektu jsou vedeny mé osobní údaje“):

- 1) Řízení sp. zn. 3 Tdo 1627/2018, jehož předmětem bylo žadatelovo dovolání v trestním řízení, bylo ukončeno rozhodnutím Nejvyššího soudu o odmítnutí dovolání ze dne 20. 2. 2019. Požadované usnesení (v pseudonymizované podobě) a spisový přehled (pomocného) spisu jsou zasílány v příloze tohoto rozhodnutí.
- 2) Řízení sp. zn. 4 Pzo 2/2019, jehož předmětem byl žadatelův návrh na přezkoumání zákonnosti příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, bylo ukončeno rozhodnutím Nejvyššího soudu o porušení zákona ze dne 20. 8. 2019. Požadované usnesení (v pseudonymizované podobě) a spisový přehled (pomocného) spisu jsou zasílány v příloze tohoto rozhodnutí.
- 3) Řízení sp. zn. Zin 112/2020, jehož předmětem byla žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, bylo zahájeno podáním projednávané žádosti o informace, které bylo povinným subjektem plně reprodukováno na začátku textu odůvodnění projednávaného rozhodnutí o částečném odmítnutí informační žádosti sp. zn. Zin 112/2020, proto již není povinným subjektem duplicitně zasíláno jako samostatná příloha. Spisový přehled správního spisu Zin 112/2020 je zasílán v příloze tohoto rozhodnutí. Žádost

o informaci byla vyřízena tímto rozhodnutím (z povahy věci povinný subjekt logicky opět nezasílá duplicitně text předkládaného rozhodnutí sp. zn. Zin 112/2020 jako přílohu poskytované informace).

Poskytované přílohy jsou zasílány v pseudonymizované podobě, a to v souladu s žádostí („*Chápu tedy, že chráněné části správního spisu budou před poskytnutím „neúčastníkovi“ anonymizovány.*“)

Poučení: Pokud se způsobem vyřízení žádosti v části, v níž jsou poskytovány informace, žadatel nesouhlasí, může podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 7. 7. 2020

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Přílohy (elektronické):

Rozhodnutí - 3 Tdo 1627_2018.docx

Rozhodnutí - 4 Pzo 2_2019.docx

Spisový přehled sp. zn. 3 Tdo 1627_2018.pdf

Spisový přehled sp. zn. 4 Pzo 2_2019.pdf

Spisový přehled sp. zn. Zin 112_2020.pdf